

অ'ম প্ৰকাশ গাৰ্গী

বনাম

পঞ্জাৰ চৰকাৰ আৰু অন্যান্য

৭ অক্টোবৰ, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামাস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ জি. বি. পাটনায়ক]

সেৱা আইন :

চৰকাৰী চাকৰিয়ালে বহন কৰা চিকিৎসাজনিত খৰছ - ব্যয়পূৰ্তিত বিলম্ব - সুতৰ বাবে দাবী - ৰায় দিয়া হৈছিল যে কৰ্মচাৰীৰ অধিকাৰ হৈছে ব্যয়পূৰ্তি প্ৰাপ্ত কৰা আৰু ইয়াৰ অৰ্থ এয়া নহয় যে পৰিশোধ কৰাত বিলম্ব হ'লে তেওঁ তাৰ ওপৰত সুত প্ৰাপ্ত কৰাৰ অধিকাৰী হ'ব - ব্যয়পূৰ্তিৰ বিলম্বৰ বাবে সুত পৰিশোধ কৰাৰ নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰাতো সঠিক নহ'ব।

ভাৰতীয় সংবিধান :

অনুচ্ছেদ ১৩৬ আৰু ১৪১ - বিশেষ অনুমতিৰ বাবে আবেদন - প্ৰাৰম্ভিক পৰ্যায়তে খাৰিজ কৰা হৈছিল - ৰায় দিয়া হৈছিল যে গোচৰৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণৰ ক্ষেত্ৰত কোনো উপযুক্ত কাৰণ দৰ্শোৱা হোৱা নাই।

দেৱানী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ : বিশেষ অনুমতি আবেদন (দেৱানী) সংখ্যা
১৯৯৬-ৰ ১৯৪৯৭।

এল.পি.এ. সংখ্যা ১৯৯৬-ৰ ৬০-ৰ চি.এম. সংখ্যা ৯৩৩/৯৬-ত পঞ্জাৰ আৰু হাৰিয়ানা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২৯.৫.৯৬ তাৰিখৰ ৰায়দান আৰু আদেশৰ পৰা।

আবেদনকাৰীৰ হৈ জে. ডি. জৈন আৰু বি. এচ. গুপ্তা।

আদালতৰ নিম্নলিখিত আদেশ প্ৰদান কৰা হৈছিল :

এই বিশেষ অনুমতি আবেদনখন এল.পি.এ. সংখ্যা ৬০/৯৬-ৰ চি.এম. সংখ্যা ৯৩৩/৯৬-ত পঞ্জাৰ আৰু হাৰিয়ানা উচ্চ ন্যায়ালয়ে ২৯.৫.১৯৯৬ তাৰিখে প্ৰদান কৰা ৰায়দান আৰু আদেশৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছে।

স্বীকাৰ কৰা স্থিতি এয়া যে আবেদনকাৰীয়ে হৃদৰোগৰ বাবে ব্যক্তিগত চিকিৎসালয়ত হোৱা চিকিৎসাজনিত খৰছ বহন কৰাৰ বাবে ব্যয়পূৰ্তিৰ দাবী কৰিছিল। ফলস্বৰূপে, সেই ৰাশি ২৮ আগষ্ট, ১৯৯১-ত মোকলাই দিয়া হৈছিল, কিন্তু সেয়া পৰিশোধ কৰোতে কিছু পলম হৈছিল। আবেদনকাৰীয়ে লেখ আবেদন দাখিল কৰিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এল.পি.এ. (এখন আদালতৰ এগৰাকী ন্যায়াধীশৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে একে আদালতৰে অন্য বিচাৰপীঠত এগৰাকী আবেদনকাৰীৰ আবেদন)-ত সেই ৰাশিৰ পৰিশোধৰ নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰিছিল, কিন্তু আবেদনকাৰীয়ে দাবী কৰা ১২% সুতৰ অনুমতি প্ৰদান কৰা নাছিল। তেওঁ এক পুনৰীক্ষণ আবেদন কৰিছিল আৰু সেইখন খাৰিজ কৰা হৈছিল। সেইবাবে এই বিশেষ অনুমতি আবেদন দাখিল কৰা হৈছে।

আবেদনকাৰীৰ পক্ষৰ বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি আগবঢ়াইছে যে বহুতো গোচৰত খণ্ড বিচাৰপীঠে সুত পৰিশোধ কৰাৰ নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰিছে, কিন্তু এই গোচৰটোত তেওঁলোকে উপৰোক্ত নীতি পালন কৰা নাই। যেতিয়া চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা এক

বিশেষ অনুমতি আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল, এই আদালতে সেইখন প্ৰাৰম্ভিক পৰ্যায়তে খাৰিজ কৰিছিল। সেইবাবে, আবেদনকাৰীজন সুত আদায় কৰাৰ অধিকাৰী।

আমি এই বিবাদত কোনো সবল যুক্তি বিচাৰি পোৱা নাই। এয়া সত্য যে ব্যয়পূৰ্তিৰ অৰ্থে চৰকাৰে প্ৰদান কৰা ৰাশিৰ সুবিধাৰ বাহিৰে আবেদনকাৰীৰ ব্যয়পূৰ্তি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ নাই। প্ৰশ্নটো হৈছে : চিকিৎসাজনিত খৰছ বহনৰ ব্যয়পূৰ্তিৰ ৰাশি পৰিশোধ কৰাত পলম হোৱাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত চৰকাৰে পৰিশোধ কৰোতে হোৱা বিলম্বৰ ওপৰত সুত পৰিশোধ কৰাৰ বাবে দায়ী হ'ব নেকি? আমাৰ মতামত এয়াই যে চৰকাৰক ব্যয়পূৰ্তিৰ ৰাশি পৰিশোধ কৰোতে হোৱা বিলম্বৰ বাবে সুত পৰিশোধ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়াটো সমীচিন তথা সঠিক নহয়। ইয়াৰ বাবে আবেদনকাৰী আৰু সমপৰ্যায়ৰ ব্যক্তিয়ে খৰছ কৰা ৰাশিৰ সত্যাপন জৰুৰী। তেওঁৰ অধিকাৰ হৈছে কেৱল ব্যয়পূৰ্তি প্ৰাপ্ত কৰা আৰু ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে চিকিৎসাজনিত ব্যয়পূৰ্তি পৰিশোধ কৰোতে হোৱা বিলম্বৰ বাবে তেওঁ তাৰ ওপৰতো সুতৰ অধিকাৰী হ'ব। ইয়াৰ পূৰ্বতে এই আদালতে গৃহীত কৰা আদেশটোৰ দ্বাৰা বিশেষ অনুমতি আবেদনখন প্ৰাৰম্ভিক পৰ্যায়তে খাৰিজ কৰা হৈছিল। গতিকে, সেই অনুসৰি গোচৰটোৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণৰ বাবে ই কোনো কাৰণ দৰ্শোৱা নাই। এনে পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমি নাভাবো যে এগৰাকী চৰকাৰী চাকৰিয়ালে বহন কৰা চিকিৎসাজনিত খৰছৰ ব্যয়পূৰ্তিৰ বিলম্বৰ বাবে সুত পৰিশোধৰ আদেশ প্ৰদান কৰাটো সঠিক হ'ব।

এই বিশেষ অনুমতিৰ আবেদনখন সেই অনুসৰি খাৰিজ কৰা হ'ল।

আবেদন খাৰিজ কৰা হ'ল।

* * * * *

অনুবাদ – ভাস্বতী গোস্বামী, কনিষ্ঠ অনুবাদক, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

(“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাবে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ’ব।”)